

**Maskvos ir visos Rusios Patriarcho Kirilo
Velykinis Sveikinimas
hierarchams, dvasininkams, diakonams,
vienuoliams ir visiems ištikimiems rusų
Stačiatikių Bažnyčios nariams**

**Mylimieji Viešpatyje, Eminencijos,
garbingieji vyskupai, presbiteriai ir diakonai,
Dievą mylintieji vienuoliai ir vienuolės,
brangūs broliai ir seserys!**

Šią švenčių šventę ir iškilmių iškilmes, kurios, pasak šv. Grigaliaus Teologo, visas iškilmes – ne tik žmogiškąsias ir žemiškąsias, bet net ir Kristui skirtas ir dėl Jo vykstančias, pranoksta panašiai kaip saulė pranoksta žvaigždes (45 Žodis, skirtas Šv. Velykas), su didžiu džiaugsmu tariu jums senąją, o sykiu visada naują, visiems įprastą ir kartu nuolat gaivinantį mūsų širdis sveikinimą:

KRISTUS PRISIKĖLĖ!

Šiuose dviejuose gyvenimą teigiančiuose žodžiuose glūdi tokia galia, kad jie žmonių veidus nušviečia dvasiniu džiaugsmu ir tiesiogine prasme atmaino mus supančią aplinką: „dangus, žemė ir net pragaras nušvinta; regimas ir neregimas pasaulis švenčia,

nes prisikēlē Kristus, amžinoji linksmybē“ (šventēs kanonas).

Gelbētojo prisikēlimas – tai ne paprastas istorinis įvykis, apie kurį žinome iš Šventojo Rašto. Tai kertinis tikėjimo akmuo ir, pasak šv. Maskvos hierarcho Filareto, amžina naujiena, apmąstymų, nuostabos, dėkingumo ir vilties šaltinis (Žodis Šv. Velykų dieną).

Savo Įsikūnijimu, kančia ir Prisikėlimu trečią dieną Gelbėtojas atnaujina žmogaus prigimtį, panaikina nuodėmės ir mirties valdžią, atveria žmonėms Dangaus Karalystės vartus ir parodo, kaip mums susivienyti su Kūrėju. Būtent Kristuje, Kuriame Dievas „sutaikė su Savimi pasaulį“ (2 Kor 5, 19), visi mes dabar galime būti įsūnyti, nuteisinti, ir amžinai gyventi, nes nėra „po dangumi kito vardo, kuriuo galėtume būti išgelbėti“, išskyrus Jėzaus Kristaus, „kurį Dievas prikėlė iš numirusių“ (Apd 4, 10–12).

Gelbētojo prisikēlimas iš kapo mirtį perkeitė į nemarumą, liūdesį – į džiaugsmą, pasmerkimą – į viltį. Kryžius ir Prisikēlimas mums atsiskleidžia beribį Dievo gerumą ir tobulą Jo meilę.

Šios visa nugalinčios Dievo meilės suvokimas skatina mus dėkoti Kūrėjui ir teikia jėgų įveikti sunkiausias dvasines būsenas bei sunkias aplinkybes, pakylėja virš tuščios kasdienybės, padeda taisyti ankstesnes klaidas ir išsklaido nusiminimą, trukdantį mums visaverčiai gyventi ir dvasiškai ugdytis.

Žmonės dažnai apsigaua manydami, kad blogis viešpatauja ir triumfuoja, o gėris esąs nepastebimas

ir silpnas. Regėdami artimųjų mirtį, klausydami Evangelijos skaitinių apie nusidėjėlių laukiančias kančias, stebėdami pasaulį, kuris „yra piktojo pavergtas“ (1 Jn 5, 19), galime suabejoti Išganančiąja Kristaus galia: mūsų protas linkęs į tai. Tačiau Bažnyčia jau tūkstančius metų įtikinamai liudija: Gelbėtojas įveikė nuodėmę, „sunaikino mirtį ir ištuštino pragarą“ (Šv. Jono Auksaburnio „Žodis“, paskelbtas per Šv. Velykas). Žvelgdami tikėjimo akimis iš Velykų aukštybių, būsimą amžino gyvenimo amžinybėje perspektyvos regime, kad Kristaus dėka nebėra nei neišvengiamos mirties, nei visuotinio blogio. Jie pralaimėjo.

Viešpaties Prisikėlimo iš mirusiųjų minėjimas byloja ne tik svarbiausią praeities įvykį, bet ir liudija apie būsimą visuotinį prisikėlimą, nes „jeigu tikime, kad Jėzus mirė ir prisikėlė, tai Dievas ir tuos, kurie užmigo susivieniję su Jėzumi, atsives kartu su juo (1 Tes 4, 14). Na, o mums būtina vykdyti Viešpaties įsakus, atlikti gailestingumo ir meilės darbus, dalyvauti slėpiningame Bažnyčios gyvenime, kad susisiektume su Kristaus pergale ir liktume ištikimi Jam iki pabaigos, prisimindami Šventojo Rašto žodžius: „reikia jums ištvermės, kad, įvykdę Dievo valią, gautumėte, kas pažadėta.“ (Žyd 10, 36).

Tad, mylimi broliai ir seserys, vadovaukimės apaštalo žodžiais „nepameskite savo pasitikėjimo, už kurį skirtas didelis atlygis!“ (Žyd 10, 35). Ir lai Viešpaties Jėzaus Prisikėlimo šventė nuolat primena apie šiuos tvirtus Dievo pažadus, teikiančius mums

vilties ir jėgų sunkiausiomis aplinkybėmis. Lai šios iškilmės visus mus įkvepia gyventi tikėjimu ir meile, žinant, kad nei mirtis, nei kančia, nei blogis neįstengs mūsų įveikti, jei esame su Kristumi ir Kristuje, nugalėjusiamė nuodėmę, mirtį ir visą neteisybę.

Tad „švęskime Viešpaties Velykas skaisčiu gyvenimu, dora ir gerais darbais“ (šv. Atanasas Didysis. „Dešimtas Velykų laiškas“), kad atsinaujinę ir tapę Kristuje nauju žmogumi, galėtume tarnauti gyvajam ir tikrajam Dievui, ir laukti „iš Dangaus Jo Sūnaus, Kurį Jis prikėlė iš numirusių – Jėzaus, mus išgelbėsiančio nuo ateinančios būsimos rūstybės (1 Tes 1, 9–10). Amen!

+ *Papirus*

MASKVOS IR VISOS RUSIOS PATRIARCHAS

Šv. Velykos
2024 m.